

SPIS TREŚCI

1. B. KONOPKA - SŁOWO OD PREZESA	str.2
2. H. JASIOROWSKI - APEL O WIĘKSZĄ AKTYWNOŚĆ I ZAANGAŻOWANIE CZŁONKÓW PZHiPBM	str. 3
3. J. SZAREK - UWARUNKOWANIA OPŁACALNEJ PRODUKCJI ŻYWCA WOŁOWEGO W POLSCE	str. 7
4. W. PIASECKI - HISTORIA POLSKIEGO ZWIĄZKU HODOWCÓW I PRODUCENTÓW BYDŁA MIĘSNego	str. 14
5. B. KONOPKA - PRZYWRÓCENIE OPŁATY CZŁONKOWSKIEJ	str. 25
6. G. GRODZKI - BYDŁO MIĘSNE NA XXX AUKCJI W VERDEN	str. 26
7. UCHWAŁY WALNEGO ZGROMADZENIA	str. 29
8. J. STARCZEWSKI - PISMO DOTYCZĄCE REZYGNACJI	str. 31
9. KUPNO - SPRZEDAŻ	str. 32

1. SŁOWO OD PREZESA

Związkowy biuletyn został utworzony dla kontaktu władz Związku z jego członkami i dlatego na jego łamach powinno być więcej głosu hodowców i producentów.

Będzie ulegał poprawie i dostarczał więcej informacji tylko wtedy, gdy aktywność szerokich rzesz członków będzie większa. W swej merytorycznej części jest własnością hodowców. To Państwo jesteście motorem i gwarancją jego istnienia. Bez Waszego głosu pozostanie martwym.

Zdaję sobie sprawę z problemów, na jakie napotyka polski hodowca bydła mięsnego. Jednym z nich jest ogrom prac w gospodarstwie i ustawiczny brak czasu.

Wszystkich problemów nie rozwiąże się od razu.

Zacznijmy od siebie i dlatego na początek proponuję skupić się na głównych kierunkach działalności Związku takich jak: prowadzenie ksiąg, kontrola użytkowości, ocena wartości hodowlanej i pomoc hodowcom w selekcji. Na te kwestie zwracamy szczególną uwagę tak, aby wiarygodność gromadzonych danych była podstawą oceny i selekcji.

Czy hodowca powinien ważyć swoje hodowlane zwierzęta? - nie jestem o tym do końca przekonany. Czy pomysł powołania „spec-grupy” zootechników – selekjonerów Związku do ustalania mas i pomiarów zwierzętom pomógłby naszym hodowcom?

Do wykonywania tych zadań byłby potrzebny samochód, wyposażony w wagę i odpowiednie elementy do przepędu. Wymaga to sporych kosztów, a z tym Związek sobie nie poradzi. Tak, więc, problem ważenia wciąż pozostaje. Czy pozostawić go samemu sobie?

Więcej uwagi poświęćmy sprawom związanym z systemami produkcji mięsa wołowego i ich opłacalnością. Kwestia ekonomiczna obok hodowlanej zawsze były ważnym obiektem zainteresowań Zarządu Związku. Dawno powołane Rady Hodowlane będące platformą współpracy z Akademiami Rolniczymi na pewno pomogą rozwiązać te sprawy tak, aby hodowcy i producenci bydła mięsnego przetrwali trudny czas dla polskiej hodowli.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

Bogdan Konopka
PREZES PZHiPBM

2. APEL O WIĘKSZĄ AKTYWNOŚĆ I ZAANGAŻOWANIE CZŁONKÓW PZHiPBM

Henryk Jasiorowski
Prezes honorowy PZHiPBM

Szanowne Koleżanki i Koledzy Hodowcy - Członkowie Związku,

Postanowiłem zabrać głos na łamach naszego Biuletynu w sprawach, które uważam za ważne dla dalszego pomyślnego rozwoju naszego Związku. Powodem napisania tego artykułu jest przebieg ostatniego Walnego Zgromadzenia. Na ponad 900 członków przyjechało 47-iu, a do głosowania nad wotum zaufania dotrwało 28-iu.

Ja wiem, że rolnik nie ma ani czasu, ani nadmiaru pieniędzy na podróże, ale są takie zdarzenia gdzie powinniśmy być obecni i to we własnym interesie.

Związek nasz został powołany do życia po to, aby działał na rzecz rozwoju hodowli bydła mięsnego w Polsce i bronił słusznym interesów jego hodowców i producentów. Żaden zarząd, nawet najlepszy (a według mnie mamy dobry zarząd) nie jest w stanie dobrze wypełnić tych zadań bez aktywnego zaangażowania jego członków.

Związek nasz rozwija się i rośnie w siłę, mamy aktywny zarząd i sprawną, młodą administrację oraz dobrą pozycję u władz, ale bez zaangażowania i aktywności szerokich rzesz hodowców i producentów nigdy nie zbudujemy trwałych fundamentów jego egzystencji.

Niestety nieobecność na wspomnianym Walnym Zgromadzeniu Związku to nie jedyna oznaka małego zaangażowania członków naszego Związku.

Inny przykład to: mamy związkowy Biuletyn, w którym, jak obserwuję, nie pojawił się dotąd żaden głos „szeregowego” członka Związku, nie ma żadnej dyskusji, żadnej polemiki.

A jest o czym mówić. Jak wspomniałem Związek nasz rozwija się i rozrasta. Powstają nowe inicjatywy jak np. powołanie spółki dla obrotu materiałem hodowlanym i rzeźnym, tworzenie grup produkcyjnych, ocena mięsności buhajków przy użyciu metody USG i inne. Nie wyczerpuje to oczywiście listy koniecznych dalszych inicjatyw. I tu nieupoważniony przez nikogo apeluję do Was o większą aktywność i zaangażowanie i żeby nie być gołosłownym podaję od siebie przykłady spraw dla przyszłości Związku ważnych gdzie Wasz głos, moim zdaniem, bardzo by się przydał.

1. Czy Związek powinien analizować efekty produkcyjne stad swoich członków ?

Hodowcy i producenci bydła mięsnego w Polsce są w trudnej sytuacji ekonomicznej. Ich dochody ze sprzedaży sztuk hodowlanych przeznaczonych

do dalszej hodowli stanowią zwykle stosunkowo małą część w porównaniu ze sprzedażą towarową (na rzeź lub do dalszego opasania).

Zatem problem systemów produkcji i ich opłacalności winien być dla Związku także ważnym obiektem zainteresowań. Innymi słowy uważam, że w Związku obok spraw hodowlanych ważne miejsce winny zajmować problemy ekonomiczne. Pamiętajmy, że jesteśmy związkiem hodowców i producentów, a co mamy dotąd do zaoferowania producentom? Czy Członkowie nie powinni zażądać zatem aby Związek zaczął zbierać i publikować wyniki produkcyjne objętych kontrolą użytkowości stad? Chodzi o proste wskaźniki produkcyjne, a nie o skomplikowane wyliczanie opłacalności. Przykładowo członkom Związku pomogłaby bardzo wiedza ile kilogramów żywca uzyskuje rocznie ich gospodarstwo i jakie są z tego tytułu wpływy (informacje takie mogłyby być zakodowane). Dalej ile rodzi się rocznie cieląt w przeliczeniu na 100 krów, a ile ich osiąga stadium odsadka (chodzi o płodność krów i śmiertelność cieląt). Ktoś powie - to są proste sprawy, które każdy hodowca może sobie obliczyć. To teoria. Wiem natomiast, że nawet bez naliczania kosztów takie informacje dla wielu były by szokiem. Dlaczego zatem nie poprosić personel terenowy Związku o zbieranie takich informacji, a centralę o ich opracowanie i publikację (ewentualnie w sposób zakodowany, bez nazwisk).

Można by pójść nawet dalej i jak już proponowałem na ostatnim Walnym Zgromadzeniu, namawiałbym Zarząd, aby nawiązał współpracę z Instytutem Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w celu objęcia wybranych gospodarstw członków Związku rachunkiem opłacalności produkcji materiału hodowlanego i żywca.

Podniesienie przeze mnie kwestii zaangażowania Związku w pomoc Członkom w analizie efektów ekonomicznych ich działalności spowodowane zostało analizą sprawozdania Związku za rok 2007 dotyczącego kontroli użytkowości i zapisów do ksiąg.

Ze sprawozdania tego wynika, że w r. 2007 mieliśmy zapisanych w księgach 14.545 krów czystorasowych i 11.334 krów mieszańców. W roku tym urodziło się 10.043 cieląt czystorasowych tj. 77% w stosunku do ilości krów oraz 9.559 cieląt mieszańców tj. 84% w stosunku do ilości krów.

Odsadków naliczono - czystorasowych 7434 tj. 51% w stosunku do ilości krów, a odsadków mieszańców 8.701 tj. 77% w stosunku do ilości krów.

Dane te dowodziłyby, że mamy bardzo niską płodność krów i bardzo wysoką śmiertelność cieląt oraz, że płodność mieszańców jest wyższa, a śmiertelność cieląt niższa niż czystorasowych. W sprawozdaniu Związku nie ma nic na ten temat. Nie chcę wyrokować jak jest w rzeczywistości. Być może jakiś błąd tkwi w metodyce, a może część informacji rozpyliła się w „elektronicznym kurzu”.

W każdym razie, jeśli w Związku byłoby choć trochę ekonomicznego myślenia nie pozostawiono by tej sprawy w sprawozdaniu bez komentarza.

2. Kto winien ważyć zwierzęta w programie kontroli użytkowości ?

Ogólnie uważa się, że główne kierunki działalności Związku to prowadzenie ksiąg, kontrola użytkowości, ocena wartości hodowlanej i pomoc hodowcom w selekcji. W tym cyklu zadań ważną rolę odgrywa kontrola użytkowości. Ostatnio podjęto w naszym Związku decyzję gdzie ważenie zwierząt (za pewną opłatą) przerzucono na samych hodowców. Warto zauważyć, że ilość zatrudnionych przez Związek w terenie selekcjonerów nie uległa przy tym zmniejszeniu.

Powierzenie zbierania podstawowych dla hodowli i selekcji danych prawie tysiącu osobom musi wpływać ujemnie na ich dokładność i wiarygodność. Przypomnę, że w Niemczech, Anglii i innych znaczących w hodowli krajach pracownicy związku odpowiedzialni za kontrolę użytkowości taszczą za samochodem (osobowym) poskromy z wagami, aby być pewnym, że zwierzęta będą rzeczywiście odpowiednio ważne.

A przecież chcielibyśmy, aby w przyszłości urodzone w Polsce np. Limousin mogły być uznane przez księgi francuskie. Myślę, że do tej sprawy winno się wrócić i że w tej materii winni zabrać głos członkowie Związku. Nawiasem wspomnę, że mobilne poskromy do transportu za samochodami osobowymi produkowane są w Polsce i nie są wcale drogie.

3. Czy nie należałoby przywrócić właściwą rangę Rejonowym Radom Hodowlanym Związku ?

Wszyscy chyba obserwujemy stopniowe usychanie naszych Rejonowych Rad Hodowlanych. Miały one przybliżyć Związek do terenu i dać możliwość uczestniczenia w jego pracach szerszym rzeszom członków. Miały one być też platformą współpracy z lokalnymi Akademiami Rolniczymi. Rady, o ile się nie mylę, praktycznie przestały pracować, a współpraca z nauką ulega erozji. Przypomnę, że wcześniej Związek nasz miał wyjątkowo ścisłą współpracę z uczelniami rolniczymi. Moim zdaniem współpracę tę trzeba szybko odbudować, a Radom Hodowlanym nadać należną im rangę. Potrzebny tu jest jednak głos samych członków czy tego chcą.

4. Czy problem symbiozy w ramach Związku „dużych” i „drobnych” hodowców i producentów wymaga specjalnej uwagi i troski ?

Wszyscy zdajemy sobie sprawę z nieuniknionych procesów jak np. koncentracja ziemi, ale wiemy też, że jeszcze długo „mali” będą dominowali w globalnej produkcji rolnej i że to oni będą pierwsi zastępować bydło mleczne mięsnym (lub nie będą). W interesie zatem naszej branży hodowlanej leży, aby znaleźli oni miejsce w naszym Związku i aby czuli się tu dobrze. Wiem, że poruszam sprawę delikatną, ale moim zdaniem ważną i wymagającą specjalnej troski ze strony aktywu Związku.

5. Czy nie nadszedł już czas aby pomyśleć o utworzeniu w ramach Związku (podkreślam w ramach Związku), sekcji rasowych dla wymiany doświadczeń i materiału hodowlanego, promocji i współpracy?

Moim zdaniem podniosłoby to znacznie „atmosferę hodowlaną” wewnątrz Związku.

Oczywiście nie pretenduję do tego, że wybrałem tu wszystkie najważniejsze dla przyszłej działalności Związku sprawy, które winny stać się obiektami zainteresowania naszych członków. Nie poruszyłem m. in. problemów czysto hodowlanych, myślę jednak, że dla zainicjowania dyskusji starczy tych, które wymienilem..

Myślę, że właśnie Biuletyn związku może stać się forum dyskusyjnym i platformą wymiany poglądów i doświadczeń.

Proszę pisać i dzielić się tą drogą swoimi uwagami i propozycjami z Zarządem Związku i Kolegami.

Prof. dr hab. Henryk Jasiorowski
05-510 Konstancin
Ul. Graniczna 23
E-mail : henryk.jasiorowski@bpsa.pl

Szanowni Państwo

Informujemy, że od dnia 1 lipca 2009 roku zmieniliśmy siedzibę biura Związku i biura handlowego.

Nasz nowy adres:
ul. Rakowiecka 32, 02-532 Warszawa
tel. 022 849 19 10, kom. 609843729

BIURO HANDLOWE

Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego sp. z o.o.
ul. Rakowiecka 32, 02-532 Warszawa
p.o prezesa Jarosław Wardowski tel. 664 432 136,
e-mail: biuro_handlowe@bydlo.com.pl, wardowski@bydlo.com.pl

3. UWARUNKOWANIA OPŁACALNEJ PRODUKCJI ŻYWCA WOŁOWEGO W POLSCE

Profesor dr hab. Jan Szarek
Uniwersytet Rolniczy w Krakowie

Zdaniem seniora hodowców polskich bydła mięsnego prof. H. Jasiorowski (2009) wołowina jest unikalnym produktem naszego rolnictwa a ponadto ma ona szansę na eksport na rynek Unii Europejskiej. Należy jednak pamiętać, że z pewnym uproszczeniem spadek produkcji żywca wołowego możemy szacować w minionym 20 – to lecimy na około 50% a spadek konsumpcji z około 16 kg wołowiny per capita na około 4 kg (Skarżyńska A, 2007). W tym samym czasie obserwujemy wzrost stały eksportu. Na tej podstawie prof. H. Jasiorowski prognozuje na przyszłość zarówno wzrost produkcji wołowiny jak też zbytu nie tylko na rynku krajowym, ale też UE. Barierą takiego scenariusza korzystnego dla polskiego rolnika jest aktualnie opłacalność produkcji, która zależy m.in. od kosztów produkcji, jakości wołowiny, oraz ceny jej zbytu. O ile na ten ostatni czynnik producent nie ma wpływu, to na dwa pierwsze ma i to znaczący a nawet wg mnie decydujący, co będę się starał poniżej wykazać.

Metody produkcji wołowiny najprościej można podzielić wg kryterium intensywności opasu na: intensywna, średniointensywna, oraz ekstensywna. Z intensywną metodą produkcji wołowiny mamy do czynienia jak żywimy opasy paszami treściwymi do wieku 10 – 12 m-cy. W gospodarczych warunkach aktualnych w Polsce tej metody bym producentom nie polecał z uwagi na relacje cen 1kg żywca wołowego do 1 kg paszy treściwej, i do 1 kg mleka, co powoduje jej niską efektywność ekonomiczną. Tego rodzaju system opasu młodego bydła rzeźnego może być stosowany na terenie, gdzie nie ma użytków zielonych a gospodarujemy na gruntach ornych uprawianych na kompleksach pszenno-buraczanych. Półintensywny system produkcji wołowiny pozwala uzyskać opasy dojrzałe do uboju w wieku 18 – 22 m-cy. Można go stosować, tam gdzie są gleby kompleksów żytnio-ziemniaczanych sprzyjające uprawom polowym. Natomiast łąki i pastwiska zapewniają część zapotrzebowania pokarmowego opasów. System półintensywny może być stosowany w stosunkowo licznych gospodarstwach na terenie całego kraju. System ekstensywnego opasu można stosować jedynie w rejonach o dużym udziale trwałych użytków zielonych (np. Bieszczady, Podhale, Dolny Śląsk, Pomorze itd., albo na ugorach i odłogach, które chcemy zagospodarować rolniczo). W tym systemie opasy są przez dwa sezony chowane na pastwisku a jeden zimują w oborze. Masę ciała końcową uzyskują w wieku 2 – 2,5 lat. Ten system jest powszechnie stosowany na Wyspach Brytyjskich (szczególnie

w Irlandii) pod nazwą Suckler Calf Production. Ekstensywny system produkcji wołowiny został sprawdzony w wielu rejonach Polski a Autor artykułu z powodzeniem przeprowadził wieloletnie badania w Stadninie Koni w Stubnie k. Przemyśla. Na tej podstawie opas ekstensywny można pokrótce scharakteryzować jako:

1. maksymalne wykorzystanie pastwiska w żywieniu krów-mamek wraz cielętami, albo opasów,

2. krów się nie doi, bo ich mleko zużywają cielęta ssące swoje matki lub inne krowy z którymi są razem na pastwisku,

3. opasy po pierwszym sezonie pastwiskowym jesienią i zimą karmi się kiszoną, po drugim sezonie pastwiskowym powinny w wieku 2 – 2,5 roku osiągnąć masę ciała od 500 do 600 kg czyli zwierzęta dojrzałe do uboju,

W tym systemie opasu można spotkać różne modyfikacje, które głównie dotyczą skracania okresu opasu np. do 20 – 24 m-cy, poprzez mniej lub więcej intensywne żywienie. Można np. skrócić okres opasu do jednego sezonu pastwiskowego w przypadku gdy część cieląt pochodzi z wycieleń jesienno-zimowych. Podstawowym warunkiem osiągnięcia sukcesu ekonomicznego w produkcji wołowiny jest użycie do opasu odpowiednich cieląt. To zależy od krów matek użytych do tego celu. Krowa matka winna być mieszańcem dwu rasowym. Pozwoli to bowiem na wykorzystanie efektu heterozji.

Stąd rodzi się pytanie, jakie rasy bydła użyć do krzyżowania w pierwszym etapie tworzenia stada krów – mamek?

W naszej sytuacji w Polsce musi upłynąć jeszcze wiele lat zanim podstawą produkcji wołowiny będą rasy mięsne. Poza około 25000 krów i jałowic czystorasowych mięsnych i ich mieszańców głównie dysponujemy rasami mlecznymi lub mięsno-mlecznymi (phf ncb. i nczb, pc i simental). Dlatego też podstawą do produkcji wołowiny powinny być cielęta pochodzące z kojarzenia krów mlecznych z buhajami mięsnymi. Spośród ras mięsnych dostępnych w kraju a nadających się do produkcji młodej wołowiny kulinarnej należy rozróżnić rasy mateczne i ojcowskie. Typowe rasy mięsne mateczne to aberdeen angus(aa) czarny i czerwony, oraz herefordy i inne rasy wcześniej dojrzewające. Natomiast rasy ojcowskie to: simmental, charolaise, blonde a'quitaine, chianina, marchigiana, gelbvieh, i inne rasy późnodojrzewające. Ten podział nie jest bez znaczenia przy tworzeniu stada krów mamek. W pierwszym etapie krzyżowania towarowego ras krajowych w/w. należy użyć buhaja lub jego nasienia rasy mięsnej matecznej, bo to gwarantuje wiele korzyści dla hodowcy, a m.in. łatwe wycielenia, dobry odchów cieląt, itp. W oparciu o wyniki wieloletnich doświadczeń wykonanych w SK Stubno należy rekomendować kojarzenie krów czarno - lub czerwono – białych z buhajami .aa. Potomstwo F1 męskie przeznaczamy na opas a jałówki

stanowią znakomite krowy-mamki, bo mają poprawione umięśnienie, dobrą wydajność mleka, wybitny instynkt macierzyński, wyższą płodność, lepsze zdrowie (odporność na choroby a zwłaszcza mastitis, raka oczu itp.). Krowy-mamki o powyższym pochodzeniu będą się odznaczać znakomitymi wynikami wychowu potomstwa, które z kolei będzie o wysokich przyrostach masy ciała (nawet średnio do 1800 g/dobę). Ponadto krowy – mieszańce po aa dziedziczą łatwość wycieleń rodząc stosunkowo małe cielęta, co eliminuje trudne porody. Zachodzi pytanie jakiej rasy użyć buhaja do krycia krów - mamek?

Na pewno rasy mięsnej ojcowskiej, ale to też będzie zależeć czy potomstwo będzie przeznaczone do opasu intensywnego w bukaciarni czy ekstensywnego na pastwisku. O ile w pierwszym przypadku odpowiedni będzie buhaj charolaise, to w drugim buhaj simmental. W obu przypadkach takich buhajów nie wolno użyć, jeżeli mamy krowę o tzw. poziomej budowie zadu, bo wtedy narazilibyśmy się na bardzo ciężkie wycielenie. Rasa ojcowska daje potomstwu większy potencjał do intensywnego wzrostu i wysokiej masy ciała końcowej (nawet do 700 kg). Przy wyborze buhaja na ojca cieląt do trójrassowego krzyżowania należy też wziąć pod uwagę życzenia przemysłu mięsnego a co z kolei preferuje aparat skupu bydła rzeźnego. Jedynie w rejonach chowu simentali, krowy kryte lub inseminowane buhajami aa dają potomstwo, które w całości można przeznaczyć na opas. Ta kombinacja krzyżowania towarowego jest optymalną, bo cechy ujemne simmentala niwelują cechy dodatnie aa i odwrotnie. Warto jednak zaznaczyć, że o ile krzyżowanie dwurasowe daje efekt heterozji rzędu 9%, to przy trójrassowym można uzyskać dalsze 16%, co w sumie pozwala na 25% heterozji a tego nie może producent wołowiny nie brać pod uwagę! Warto wspomnieć, że tworzone są stada bydła mięsnego na drodze krzyżowania wypierającego ras miejscowych przez wybraną rasę mięsną. Prowadziłem takie prace hodowlane w SK Stubno, gdzie na bazie wybrakowanych z hodowli jałowic nbc i simentalskich i użyciu angusa amerykańskiego próbowano wyhodować angusa stubniańskiego. Uzyskano niestety tylko pokolenie F3 i praca została przerwana w związku z prywatyzacją gospodarstwa. Przykładem pozytywnym takiej pracy hodowlanej może być Szkoła Rolnicza w Moor (Szwajcaria). Tam w ciągu 25 lat krzyżowano wypierająco rasę simentalską z rasą aa z USA. Uzyskano stado 300 krów aa utrzymywanych na pastwisku. 1 kg wołowiny ekologicznej sprzedawany był po pięciokrotnie droższej cenie (56 fr.) jak 1 kg wołowiny z simmentala (11 fr.).

Jak zorganizować produkcję wołowiny?

W rejonach Polski o dużym areale trwałych użytków zielonych (Bieszczady, Podhale, Dolny Śląsk, Pomorze Zachodnie itp.) są warunki do wypasu stad bydła

mięsnego, które może być skutecznie użyte do zagospodarowania ugorów i odłogów a niestety ich powierzchnia się powiększa. Stada mięsne można tworzyć z wybrakowanych krów mlecznych i jałowic nie zakwalifikowanych do dalszej hodowli w stadzie macierzystym. Wypędzamy je wraz z buhajami ras mięsnych na pastwisko wcześniej odpowiednio przygotowane, czyli ogrodzone, podzielone na kwatery, z doprowadzoną wodą i urządzonym wodopojem (utwardzone podłoże wokół koryta). W przypadku braku źródła wody na pastwisku lub w jego pobliżu, wodę należy dowozić zwierzętom beczkowozem wyposażonym w poidła lub koryta. Korzystne będzie umieszczenie na pastwisku lizawek czy też karmideł z mieszką mineralną. Zainstalowane czochradła (szczotki) z doprowadzonym płynem owadobójczym stwarzają wypasanim zwierzętom dobre warunki wypasu. Warto by też zapewnić zwierzętom możliwość korzystania z zacienienia lub ochrony przed wiatrem (drzewa lub wiata). Kwatery pastwiska po wypasieniu powinny być bronowane, podkaszane, nawożone i podsiewane nasionami traw szlachetnych, koniczyny białej lub innych motylkowych. O skład runi pastwiskowej należy szczególnie dbać, bo ona warunkuje wyniki opasu bydła. Z moich obserwacji wynika, że wiele użytków zielonych nie jest racjonalnie zagospodarowanych. Istnieją jeszcze ogromne rezerwy do wykorzystania w gospodarce na trwałych użytkach zielonych. W naszym kraju bydło mięsne nie wymaga specjalnych budynków. W okresie zimy zwierzęta powinny być chowane wolnostanowiskowo na głębokiej ściółce w tanich wiatach, nieużywanych magazynach lub stodołach czy w końcu w wyeksploatowanych oborach krów mlecznych.

Produkcję wołowiny w gospodarstwach ukierunkowanych na specjalistyczną produkcję mleka też powinno się prowadzić, ale jako kierunek uzupełniający. Do tego celu można wykorzystać niedojady krów mlecznych i gorsze pastwiska. Jak to zorganizować pokazano na rys. 1, który przedstawia modelową produkcję wołowiny opartą o specjalistyczne stado krów mlecznych. W modelu założono, że 30% krów przeznacza się do krzyżowania towarowego, bo to gwarantuje zapewnienie reprodukcji stada podstawowego. W przypadku wykorzystania tzw. razówek możemy zwiększyć produkcję wołowiny o około 20%. W takim gospodarstwie można też wykorzystać tzw. mleko szpitalne (czyli pozyskiwane od krów starych o wysokim poziomie komórek somatycznych, albo od krów z zapaleniem wymienia) do odpojenia cieląt przeznaczonych na opas. Jak wynika z rys. 1 3 krowy wybrakowane z obory kryje się buhajem mięsnym lub inseminuje jego nasieniem. Urodzone buhajki kieruje się do opasarni lub do tuczu na białe mięso.

Podstawowym czynnikiem determinującym opłacalność opasu jest koszt skarmionej paszy (około 70%). Powodzenie lub nie opasu będzie zależało zatem od sposobu żywienia i wykorzystania paszy. Stąd też żywienie pastwiskowe przez „cały rok” jest najtańsze. Rozumieć to tak należy, że bydło mięsne całodobowo przebywa na pastwisku w okresie od marca do grudnia a tylko przez 3 do 4 m-ce zimowe karmione jest kiszonką lub sianokiszonką z trawy zebranej na wiosnę kiedy jest jej nadmiar. Część kwater, których nie wypasimy – kosimy sporządzając zapasy kiszonki lub sianokiszonki na okres zimy. Należy tak sterować rozrodem, aby wycielenia były skupione w okresie od 15 marca do 15 kwietnia. Wtedy matki wychodzą razem z swoimi cielętami na pastwisko, na którym przebywają do późnej jesieni. W okresie zimy też mogą pozostać na pastwisku pod warunkiem, że będą dokarmiane i poidła z wodą będą zabezpieczone przed zamarzaniem. Taki sposób chowu jest najtańszy a w konsekwencji najbardziej opłacalny. Strategia spasaną wyprodukowanej masy zielonej i jej koszenia (tzw. system kośno-pastwiskowy) na użytkach zielonych jest kluczowym elementem w sukcesie ekonomicznym produkcji wołowy. Na krowę – mamkę wraz z cielęciem przewiduje się od 0,5 do 1 ha użytków zielonych w pierwszym sezonie wypasu. W drugim roku (sezonie wypasu) na krowę wraz z rocznym opasem do momentu sprzedaży późną jesienią, należy przeznaczyć od 0,8 do 1,6 ha zależności od wydajności pastwiska. W okresie od kwietnia do lipca obserwujemy szczyt wzrostu runi pastwiskowej. Wtedy jej nadwyżki kosimy i sporządzając kiszonkę lub sianokiszonkę, a są one przeznaczone do karmienia opasów w okresie zimowym, w którym powinniśmy się starać ograniczać, albo nawet całkiem eliminować skarmianie pasz treściwych. Jednak, jeżeli chcielibyśmy przyspieszyć proces opasu, to powinniśmy karmić zwierzęta

opasane mieszanką treściwą składającą się ze śruty jęczmiennej i wyłoków rzepakowych (70% śruty + 25% wyłoków + 5% witaminowo-mineralnej). W żywieniu opasów jednorocznych stosujemy zwykle podawanie 1kg mieszanki, w drugim roku podajemy buhajkom i kastratom 4 kg mieszanki, a żywieniu jałowic skarmiamy 2 kg. Podstawowa zasada takiego opasu polega na oszczędzaniu pasz w okresie żywienia zimowego, licząc się z możliwością kompensacji wzrostu w sezonie pastwiskowym. Takie postępowanie jest uzasadnione z punktu widzenia ekonomicznego. Jednak mając na uwadze uzyskanie wołowiny kulinarnej, w opasie należy stosować taki poziom żywienia, który pozwoli uzyskać przyrosty dzienne na poziomie 700 – 800 g u jałowic i około 900 – 1000 g u buhajków. Opas należy prowadzić do minimum 500 kg u jałowic i 600 kg u buhajków. Z uwagi na coraz większy deficyt cieląt przeznaczanych na opas zaleca się opasanie zwłaszcza buhajków do wyższych mas ciała (nawet do 1000 kg). Powyższe masy ciała przy zakończeniu opasu, gwarantują uzyskanie żywca wołowego o wysokiej jakości i odpowiednim stopniu dojrzałości rzeźnej. Jeszcze raz powtórzę, że system ekstensywny jako w polskich warunkach najbardziej ekonomicznie efektywny, powinien być stosowany w rejonach o dużym areale trwałych użytków zielonych przy wykorzystaniu do krzyżowania towarowego rasy aa lub hereford w pierwszym etapie na terenie całego kraju. Natomiast w drugim etapie, w rejonach górskich i podgórskich Polski Południowej: Dolnego Śląska, Bieszczad, Podhala i Pomorza Zachodniego itp. należy korzystać z rasy ojcowskiej simmentali. W rejonach nizinnych gdzie przeważają grunty orne należy korzystać z ras ojcowskich: limousine, charolaise itp. Produkcja wołowiny jest kapitało-oszczędna i praco-oszczędna a ziemiochłonna. Idealnie nadaje się do zagospodarowania ugorów i odłogów.

Dalszy rozwój hodowli bydła mięsnego i poprawa opłacalności produkcji wołowiny zależą od zorganizowania się hodowców i producentów w grupy producenckie i rasowe związki hodowców bydła mięsnego w ramach ZHiPBM. Jest to podstawowy warunek, aby producenci wołowiny mogli skutecznie przeciwdziałać przejmowaniu znaczącej części wypracowanych przez nich wartości przez przemysł mięsny i handel. Radykalne i zarazem optymalne rozwiązanie powinno polegać na przejęciu przez hodowców i producentów przemysłu mięsnego handlu na drodze wykupienia udziałów w w/w. firmach. Inną ważną kwestią jest wyeliminowanie pośredników między producentami bydła rzeźnego a zakładami przemysłu mięsnego. W tym celu ZHiPBM powinien zorganizować na terenie kraju place aukcyjne, gdzie opasy byłyby sprzedawane na zasadzie, „kto da więcej”?

Literatura u Autora.

4. HISTORIA POLSKIEGO ZWIĄZKU HODOWCÓW I PRODUCENTÓW BYDŁA MIĘSNEGO

Historia Związku spisana została zgodnie z tym, co znalazłem w udostępnionych mi materiałach i co dzisiaj zostało w mojej pamięci. Staratem się jak najlepiej opisać minione lata i w najlepszej wierze przedstawić kolejność wydarzeń, jak i udział zaangażowanych tę historię osób. Jeśli kogoś pominąłem, coś pomyliłem, przekreśliłem z góry przepraszam.

Pamięć ludzka jest zawodna...

Wojciech Piasecki

Pomysł utworzenia Związku Hodowców Bydła Mięsnego zrodził się w dyskusjach między profesorem Henrykiem Jasiorowskim, który pełnił funkcję przewodniczącego Rady Hodowlanej Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt w Warszawie, a dr Symeonem Poczynajło pracownikiem Działu Hodowli Bydła CSHZ. Należy zaznaczyć, że myśl ta powstała na bazie istniejących już inicjatyw, które dały początek hodowli bydła ras mięsnych w Polsce.

I tak pod koniec lat osiemdziesiątych profesor Henryk Jasiorowski sprowadził do Stacji Badawczej PAN w Popielnie rasy angus, hereford z Anglii i charolaise z Francji. W tym czasie firma FARM-FOOD z Czarnej Dolnej woj. podkarpackie sprowadziła do Polski stado limousine i charolaise z Francji. Do Jaczkowa k/Kamiennej Góry sprowadzono stada rasy Salers z Kanady i Francji.

Jednocześnie od pewnego czasu prowadzono w Polsce próby stworzenia syntetycznych ras bydła mięsnego, czego przykładem są prace profesora Zenona Kijaka nad stworzeniem stada na drodze krzyżowania twórczego z aberdeen angus. Profesor Jan Trela tworzył stado w S.K Nowielice stosując krzyżowanie kilku ras. Profesor Jan Szarek prowadził prace hodowlane w SK Stubno, gdzie na bazie wybrakowanych z hodowli jałowic ncb i simentalskich i użyciu angusa amerykańskiego próbowano wyhodować angusa stubniańskiego. Prace te doprowadziły do ciekawych rezultatów i należy żałować, że zostały one zaniechane.

Rok 1993

Założyciele Związku

Idea utworzenia Związku zapadła w grudniu na spotkaniu hodowców, przedstawicieli nauki i przedstawicieli organizacji hodowlanych, zwołanych przez profesora Henryka Jasiorowskiego – przewodniczącego Rady Hodowlanej przy Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt.

Sekretarzem spotkania był Pan Tomasz Przysucha - pracownik naukowy SGGW. W spotkaniu uczestniczył Pan Krzysztof Jaroszewski - dyrektor biura Związku w latach 2002-2004.

Utworzono wtedy Komitet Założycielski Związku Hodowców Bydła Mięsnego. W skład Komitetu Założycielskiego powołano:

1. Kazimierza Bobika - hodowcę bydła mięsnego i dyrektora S.K Nowielice, woj. zachodnio-pomorskie
2. Jerzego Goszczyńskiego - hodowcę bydła mięsnego w Stacji Doświadczalnej w Popielnie, woj. podlaskie
3. Igora Hutnikiewicza - hodowcę bydła mięsnego w Centrum Hodowli Bydła Mięsnego w Bałdach - woj. warmińsko-mazurskie.
4. Henryka Jasiorowskiego - hodowcę bydła mięsnego w gospodarstwie Jastrzębia woj. mazowieckie, profesora w SGGW
5. Symeona Poczynajło - pracownika Działu Hodowli Bydła w Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt w Warszawie
6. Jana Szarka - profesora w Akademii Rolniczej w Krakowie i współtwórcę hodowli bydła mięsnego w regionie małopolskim
7. Jana Trełę - profesora w Instytucie Zootechniki w Krakowie, współtwórcę hodowli bydła mięsnego w woj. pomorskim
8. Włodzimierza Wasilewskiego - hodowcę bydła mięsnego w gospodarstwie Bielany woj. mazowieckie.
9. Krystynę Wożakowską - hodowcę bydła mięsnego w gospodarstwie Radomierz woj. dolnośląskie.
10. Stanisława Ziębę - prezesa Rady Nadzorczej w Centrum Hodowli Bydła Mięsnego w Bałdach, woj. warmińsko- mazurskie.

Rok 1994

Program Rozwoju Hodowli Bydła Mięsnego w Polsce

Pierwsze spotkanie Komitetu Założycielskiego

Profesor dr hab. Henryk Jasiorowski przy współudziale prof. dra hab. Zenona Kijaka, dra Symeona Poczynajło i prof. dra hab. Stanisława Wajdy opracował PROGRAM ROZWOJU HODOWLI BYDŁA MIĘSNEGO W POLSCE. Koncepcja programu zrodziła się w środowiskach pracowników nauki i praktyków hodowli bydła oraz przemysłu mięsnego. W toku prac nad projektem korzystano z pomocy wielu specjalistów, a wśród nich szczególnie doc. dra hab. Stanisława Zięby, prof. dra hab. Ryszarda Grabowskiego i lek. wet. Igora Hutnikiewicza. Program został przyjęty przez ówczesnego ministra Rolnictwa Pana Andrzeja Śmietanko. Kolegium Ministerstwa Rolnictwa uznało PROGRAM ROZWOJU HODOWLI BYDŁA MIĘSNEGO W POLSCE za program autorski.

Ministerstwo Rolnictwa uruchomiło specjalną, preferencyjną linię kredytową dla rolników, którzy podjęli ten kierunek produkcji zgodnie z zasadami programu.

Istniejące związki hodowców bydła zajmowały się mlekiem, a wołowinę widziały tylko w wybrakowanych z hodowli krowach. Skłoniło to niektórych hodowców bydła mięsnego do założenia oddzielnego Związku, który zajęłoby się rozwojem tego kierunku hodowli.

Wyłoniony komitet hodowców, pracowników nauki i organizacji hodowlanych na pierwszym posiedzeniu ukonstytuował się, wybierając na stanowisko przewodniczącego Dyrektora S.K Nowielice Kazimierza Bobika, a na stanowisko sekretarza - dr Symeona Poczynajło. Ustalono, że modelem organizacyjnym i hodowlanym będzie Związek Hodowców, prowadzący księgi hodowlane, selekcję, doradztwo, organizujący obrót hodowlany. Sporo czasu poświęcono statutowi Związku. Prace nad statutem podjęto w czasie pierwszego spotkania Komitetu Założycielskiego w marcu 1994 roku.

Rok 1995

Porozumienie z CSHZ

W wyniku porozumienia zawartego w styczniu pomiędzy Centralną Stacją Hodowli Zwierząt i Krajowym Związkiem Hodowców Bydła Mięsnego utworzono zespół ds. hodowli bydła mięsnego, który pełnił funkcję Biura Związku. Pierwszym Dyrektorem Biura Związku został Dr Symeon Poczynajło. Pracownikami biura będącymi również pracownikami Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt zostali: Małgorzata Grodzicka - główny specjalista ds. ksiąg i Sławomir Szymański - główny selekcjoner.

Celem porozumienia było utworzenie struktur Związku. W przyszłości Związek miałby przejąć od CSHZ prowadzenie ksiąg hodowlanych, ocenę wartości użytkowej, selekcję ras mięsnych. Ponadto Związek jako samorządowa organizacja podjąłby działania związane z obrotem materiału hodowlanego, jak również prowadzeniem rejestru kosztów hodowli i chowu bydła mięsnego, służącego do negocjacji cenowych z przemysłem mięsnym.

Była nadzieja, że szeregi Związku zasilą dynamiczni w swoich działaniach hodowcy, którzy będą rozwijać hodowlę bydła ras mięsnych zagospodarowując znaczne obszary nieużytków.

Walne Zgromadzenie Członków Założycieli Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego

Po półrocznych przygotowaniach komitet założycielski Związku zwołał oczekiwane przez hodowców Walne Zgromadzenie Członków Założycieli Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego. Odkonane zostało w roku od rozpoczęcia działalności Komitetu Założycielskiego w dniu 15 marca 1995 roku. Obrady zorganizowane przez Komitet Założycielski Związku Hodowców Bydła Mięsnego odbyły się w gmachu INTRACO II w Warszawie

ul. Chałubińskiego 8. W obradach uczestniczyły 83 osoby – członkowie-założyciele i zaproszeni goście. Z terenu kraju przyjechało 58 hodowców. W przeważającej części byli tu hodowcy, którzy prowadzą już hodowlę bydła mięsnego z różnym natężeniem od lat. Byli to zasłużeni dla wdrażania hodowli bydła mięsnego: Kazimierz Bobik, Jan Goszczyński, Krystyna Wożakowska, Stanisław Weresiński, Igor Hutnikiewicz. Liczną grupę stanowili zaproszeni goście: pracownicy administracji państwowej i pracownicy nauki. Wymienię tylko niektórych: Wiceminister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Józef Pilarczyk, Dyrektor Departamentu Produkcji Rolniczej Marian Nasiadko, Dyrektor Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt Włodzimierz Komorowski oraz profesorowie: Władysław Zalewski, Aleksander Dobicki, Jan Trela (który przewodniczył obradom), Tomasz Przysucha, dyrektorzy Okręgowych Stacji: Jan Grzybowski i Karol Kamiński. Obrady otworzył i powitał zgromadzonych przewodniczący Komitetu Założycielskiego Kazimierz Bobik. Zaproponował na przewodniczącego obrad Jana Trelę i na sekretarza Symeona Poczynajło. Kandydatury zostały przyjęte jednogłośnie.

Programowe przemówienie do zebranych w imieniu Komitetu Założycielskiego wygłosił Profesor Henryk Jasiorowski, informując zebranych o celach i zadaniach, formach i warunkach działalności powołanej organizacji hodowlanej III Rzeczypospolitej. Bogata dyskusja jaka odbyła się po wystąpieniu profesora Henryka Jasiorowskiego, zakończyła się akceptacją zaproponowanych przez Komitet Założycielski zasad i kierunków działalności, przyjęciem bez uwag przedstawionego Statutu Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego.

W imieniu wicepremiera i własnym wystąpił wiceminister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Józef Pilarczyk. Podkreślając rolę i znaczenie powstania Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego, zadeklarował pomoc w rozwijaniu działalności Związku, w wyposażeniu hodowców w materiał hodowlany, pomoc w urządzaniu pastwisk i pomieszczeń dla bydła ras mięsnych.

W wyniku tajnych wyborów wyłoniony został Zarząd Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego, który ukonstytuował się następująco:

1. Prezes	Henryk Jasiorowski
2. Wice Prezes	Dominik Jastrzębski
3. Wice Prezes	Kazimierz Bobik
4. Członek	Krystyna Wożakowska
5. Członek	Igor Hutnikiewicz
6. Członek	Stanisław Weresiński
7. Członek	Jerzy Goszczyński

W skład ukonstytuowanej Komisji rewizyjnej weszli:

1. Przewodniczący Jerzy Bratting
2. Członek Ryszard Bocian
3. Członek Andrzej Firlej

Komisja Hodowlana:

- Przewodniczący Jan Trela
Wice przewodniczący Stanisław Zięba.

W czasie dyskusji zgłoszono merytoryczne wnioski dotyczące takich zagadnień jak:

- * zwiększenie produkcji mięsa wołowego w wyniku rozwijania chowu i hodowli ras mięsnych i zagospodarowania mieszańców po mięsnych buhajach

- * współdziałanie hodowców, resortu, przemysłu mięsnego i uczelni rolniczych w realizacji programu hodowli i chowu bydła ras mięsnych

- * wdrażanie wyższych cen na żywiec wołowy, pochodzący od czystych ras mięsnych i mieszańców po buhajach ras mięsnych

- * wdrażanie, tak szybko jak to jest możliwe, systemu kwalifikacji tusz wołowych wg skali EUROP i odpowiednio do tej kwalifikacji stosowanie ceny w skupie.

Na zjeździe uchwalono statut i powołano ZWIĄZEK HODOWCÓW BYDŁA MIĘSNEGO, z siedzibą w Warszawie, który miał współpracować z Centralną Stacją Hodowli Zwierząt i korzystać z pomieszczeń na zorganizowanie biura Związku.

W 1995 roku odbyły się cztery posiedzenia Zarządu Związku (10 kwietnia, 24 kwietnia, 5 czerwca i 19 grudnia), na których omawiano sprawy związane z działalnością Związku, sprawy powołania (wyboru) oddziałowych rad hodowlanych, sprawy wzmocnienia potencjału genetycznego już istniejących stad na drodze zasilania ich czystorasowym żeńskim materiałem hodowlanym, podjęcia działalności gospodarczej, uściślenia współpracy z innymi związkami ze szczególnym uwzględnieniem Związku Bydła Simentalskiego jak również podjęcia odpowiednich kroków w celu otrzymania specjalnych szpalt w czasopiśmie: „Chów Bydła”, „Rynek mięsny”, „Przegląd hodowlany”.

Postanowiono, że pomoc z zasobów Funduszu Postępu Biologicznego trafiać będzie również do tych gospodarstw, które już zorganizowały stada mieszańcowe po buhajach ras mięsnych, wytyczyły kierunek krzyżowania wypierającego i poddają swoje krowy kontroli użytkowości. Intencją Związku jest to, aby pomoc finansowa docierała równomiernie do wszystkich Oddziałów Związku i do mniejszych stad, których liczebność nie przekracza 30 matek.

Rok 1996

Posiedzenie Komisji Hodowlanej, Walne Zgromadzenie, zebrania Zarządu

W dniu 16 kwietnia odbyło się posiedzenie Komisji Hodowlanej Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego. W posiedzeniu udział wzięli przedstawiciele Regionalnych Rad Hodowlanych, przedstawiciel Departamentu Produkcji Rolniczej Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej i Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt oraz pracownicy biura Związku. Ustalono m.in. wnioski dotyczące wycofania dotacji do importu, a przeznaczenie ich do obrotu krajowego, wystąpienia Związku do Ministerstwa Rolnictwa o możliwość zwiększenia ilości ras bydła mięsnego takich jak blonde d'aquitaine, salers, blanc bleu Belgia. Rasę simentaler traktować jako bydło o dwukierunkowym użytkowaniu. Odnośnie prowadzenia oceny wartości hodowlanej osobników męskich zdecydowano, że powinna być prowadzona w oparciu o materiał w rzeźniach, a brak jest uzasadnienia merytorycznego do prowadzenia oceny wartości hodowlanej buhajów metodą stacjonarną.

W dniu 28 maja 1996 roku odbyło się Doroczne Walne Zgromadzenie Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego.

Odbyło się w Auli Kolumnowej SGGW. Uczestniczyło w nim 39 hodowców członków Związku oraz zaproszeni goście.

Wśród zaproszonych gości był profesor SGGW Ryszard Grabowski.

W dyskusji udział wzięli hodowcy z pomorskiego dolnośląskiego i małopolskiego oddziału Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego. Dyskutanci zmierzając do usprawnienia poczynąń Związku przedstawili zagadnienia dotyczące m.in. utrzymania dotacji do importu i materiału krajowego z uwagi na niską opłacalność hodowli bydła mięsnego, organizacji stad bydła mięsnego, obrotu materiałem hodowlanym i innych.

Podjęto 3 uchwały. Pierwsza dotyczyła prowadzenia przez Związek działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałem hodowlanym i rzeźnym, druga dotyczyła wpisowego i składki rocznej, a trzecia wstąpienia do Związku Hodowców Bydła mięsnego spółek, zakładów państwowych i prywatnych jako Członkowie wspierający i przekazywanie corocznie na rzecz Związku 1000 zł.

W sierpniu miało miejsce posiedzenie Zarządu Związku, na którym prezes przedstawił informację dotyczącą wyjazdu do Kanady, oraz nawiązania współpracy w zakresie importu materiału hodowlanego. Prezes omówił oferty partnera kanadyjskiego w zakresie importu, warunków płatności i preferencje cenowe dla wszystkich odbiorców, oraz informację dotyczącą oferty francuskiej. Wice-Prezes Dominik Jastrzębski poruszył kwestię

samofinansowania Związku. Omówiono kwestie dotyczące wysokiej podaży buhajków z krzyżowań syntetycznych oraz ich udział w rozrodzie.

Selekcjonerzy Związku wyposażeni w laski, taśmy zoometryczne i samochody służbowe mogli dokonywać wpisów krów i buhajów do ksiąg hodowlanych bydła mięsnego. W tym czasie byli to:

Kamil Stępek - oddział dolnośląski

Maria Kajzer - oddział południowo-wschodni

Ryszard Przekwas - oddział warmińsko-mazurski

Edmund Kasprzak - oddział pomorski

Głównym selekcjonerem wspomagającym kolegów szczególnie na terenie województwa mazowieckiego był Sławomir Szymański. Pan Sławek przygotowywał wszystkie hodowlane druki. W tym czasie to on był jedynym związkowym „komputerowcem” umiejącym zrobić porządne tabele w programie Excel.

Rok 1997

Kompetencje i budżet

W posiedzeniu Zarządu Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego, które odbyło się 26 czerwca udział wzięli przedstawiciele Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt, Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, redakcji Chów Bydła i Agro-Serwis oraz członkowie Związku. Porządek dzienny obrad dotyczył wystąpienia do Ministra Rolnictwa w sprawie nadania Związkowi kompetencji i budżetu. Omówiono propozycje dotacji z funduszu biologicznego na 1998 rok, promocję wołowiny kulinarnej, ustalono stawki opłat członkowskich na następne lata.

W wyniku dyskusji przedstawiono do rozpatrzenia materiały dotyczące zakresu kompetencji, jakie powinien otrzymać Związek. Dotyczyły one:

- * prowadzenia ksiąg hodowlanych wszystkich ras mięsnych w centralnym systemie

- * realizację zadań selekcyjnych w obrębie ras bydła mięsnego

- * opracowania regulaminów i parametrów selekcyjnych za zgodą Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej

- * spraw związanych z wysokością dotacji dla hodowców z funduszu postępu biologicznego

- * realizację obrotu hodowlanego i organizację aukcji buhajów

- * prowadzenie kontroli użytkowości

- * import zasobów genetycznych

Jednogłośnie Zarząd poparł organizację promocji kulinarnego mięsa wołowego na Krajowej wystawie Zwierząt Hodowlanych.

Prace z zakresu realizacji programu rozwoju bydła mięsnego wykonywał w

tym czasie Zespół ds. Hodowli Bydła Mięsnego, który był biurem Krajowego Związku Hodowców Bydła mięsnego.

W roku 1997 działalność biura koncentrowała się na ilościowym wzroście krów mięsnych w populacji ocenianej, realizacji programu oceny i selekcji buhajów i krów ras mięsnych, opracowaniu i wdrażaniu systemu wartościowania stad mięsnych (bonitacja stad), zwiększeniu zasobów genetycznych w populacji bydła mięsnego.

Rok 1997 to dynamiczny przyrost pogłowia bydła mięsnego. Szczególnie dynamiczne przyrosty pogłowia czystorasowego odnotowano w przypadku ras angus, simental, hereford i limousine. Największe populacje w 1997 roku stanowiła rasa limousine i jej mieszańce, rasa hereford i rasa charolaise.

Stan w hodowli bydła mięsnego w latach 1996 - 1997

Rasa lub mieszańce	1996 szt	1997 szt	przyrost
LM	1109	1846	166,6
MIESZANCE LM	3211	3344	104,1
HH	869	1554	178,8
MIESZANCE HH	145	271	186,8
CH	908	1162	127,7
MIESZANCE CH	655	565	86,2
AN AR	156	316	202,5
MIESZANCE AN AR	245	162	66,1
SM	229	408	178,1
MIESZANCE SM	248	539	217,3
PI	147	160	108,8
MIESZANCE PI	271	381	140,5
SL	521	617	118,4
MIESZANCE BD	98	146	148,9
SYNTETYCZNA		285	
MIESZANCE WB	79	79	100
MIESZANCE MR BB CA		58	

W regionach Krajowego Związku Hodowców bydła mięsnego największy wzrost odnotowano w Warmińsko-Mazurskim 181% i Pomorskim 134%

Od tego roku zespół mięsnego d/s bydła mięsnego i biuro Związku przedstawiało hodowcom i rolnikom, którzy zaczęli interesować się bydlęciem ras mięsnych, sprawozdania z wyników kontroli wartości użytkowej.

Rok 1998

Programy FAPA

W styczniu 1998 roku do zespołu d/s bydła mięsnego, który był biurem Związku dołączył Wojciech Piasecki, a w lutym Zarząd Związku podjął uchwałę dotyczącą zatrudnienia księgowej Pani Grażyny Mikołowskiej.

Pani Maria Kajzer z terenu południowo – wschodniego w czasie wykonywania obowiązków służbowych uległa poważnemu wypadkowi. Nie wróciła do pracy. Na Jej miejsce do zespołu selekcjonerów dołączył Pan Marian Stachyra.

W dniu 27.02.1998 roku odbyło się posiedzenie Zarządu na którym Profesor Henryk Jasiorowski przedstawił dotychczasową realizację Programu Rozwoju Hodowli Bydła Mięsnego w Polsce.

Poruszono sprawy współpracy Związku z zagranicą poprzez uruchomienie dwóch programów FAPA: Polsko-Francuski i Polsko-Włoski na sumę 200000 ECU oraz współpracy Związku z Zakładami Mięsnymi polegająca na licznych szkoleniach w zakresie oceny tuszy.

Zespół ds. hodowli bydła mięsnego wraz z selekcjonerami w terenie rozpoczął przygotowania do XIV Wystawy Zwierząt Hodowlanych, która miała się odbyć w sierpniu na terenie Wyścigów Konnych w Warszawie. Poczyniono szczególne przygotowania gdyż w czasie trwania wystawy miał się odbyć światowy zjazd Europejskiej Federacji Zootechnicznej (EEAP).

W listopadzie tego roku Zarząd Związku zebrał się by omówić kwestie dotyczące dotowania hodowli bydła mięsnego w przyszłym roku. Zarząd rozważył ofertę programu do prowadzenia ksiąg autorstwa ZETO OLSZTYN. Szczegółowych informacji dotyczących założeń do programu udzieliła Małgorzata Grodzicka - główny specjalista ds. ksiąg w zespole. Założenia te miały być konsultowane z dyrektorem Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt. Zarząd KZHBM zatwierdził opracowanie programu komputerowego wg oferty ZETO OLSZTYN, a Małgorzatę Grodzicką jako głównego konsultanta przedstawiającego założenia do programu i kontaktów z ZETO-OLSZTYN.

W dalszej części posiedzenia Zarządu postanowiono utrzymać zdecydowaną wolę usamodzielnienia Związku Hodowców Bydła Mięsnego na prowadzenie ksiąg, kontroli użytkowości i selekcji bydła mięsnego. Postanowiono, że pismo w tej sprawie zostanie przekazane do Ministerstwa Rolnictwa i GŻ po zakończeniu rozmów z Zarządem Federacji Bydła Mlecznego.

Głównymi hodowcami bydła mięsnego w tym czasie byli członkowie Związku wywodzący się z gospodarstw wielkoobszarowych pod zarządem dzierżawców lub spółek dzierżawców posiadających stada bydła mięsnego składające się z minimum 30 matek. Pogłowie żeńskie bydła ocenianego (czystorasowe i mieszańce) uległo podwojeniu. Pod kontrolą użytkowości

było ponad 14000 krów. Zważywszy, że w 1996 roku ocenianych było 88864 krów to uznać należy za spory wzrost pogłowia sztuk ocenianych. Pod względem rasowym największą grupę poddaną kontroli użytkowości stanowiły zwierzęta czystorasowe limousine i ich mieszańce. W tym czasie zadania wynikające z oceny wartości użytkowej bydła ras mięsnych wykonywali zootechnicy zatrudnieni w Okręgowych Stacjach Hodowli Zwierząt, na co dzień oceniający bydło mleczne,

W tym roku działalność zespołu ds. Hodowli Bydła Mięsnego koncentrowała się na ilościowym wzroście krów mięsnych i populacji ocenianej, realizacji programu oceny i selekcji buhajów i krów ras mięsnych, gromadzeniu danych do systemu TAURUS oraz wartościowania stad bydła mięsnego (bonitacja stad).

Najintensywniej rozwijała się hodowla bydła mięsnego w oddziale pomorskim i w oddziale dolnośląskim, który obejmował również Wielkopolskę. W tych regionach (Zachodnia Polska) ubytek stad bydła mlecznego po 1989 roku był wysoki np. w województwie lubuskim pogłowie bydła spadło do poziomu około 15 % stanu z lat 1980 – 1985. Dość dużo gospodarstw wielkoobszarowych nie miało możliwości kapitałowych na odtworzenie produkcji mleka, stąd tworzenie stad bydła mięsnego pozwalało na wykorzystanie pasz objętościowych występujących w nadmiarze w tych gospodarstwach.

Rok 1999

Walne Zgromadzenie Członków Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego

Od lutego odbywały się zebrania członków oddziałów Związku w terenie. Pierwsze zebranie członków miało miejsce w oddziale małopolsko – mazowieckim. Później kolejno w oddziałach dolnośląskim, warmińsko-mazurskim i pomorskim. Na wszystkich zebraniach członków oddziałów dokonywano wyboru Rady Hodowlanej oraz wyboru delegatów na Walne Zgromadzenie.

Walne zgromadzenie odbyło się w dniu 15 września 1999 roku w sali konferencyjnej gmachu Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej. Przy pełnej sali członków Związku i zaproszonych gości otwarcia obrad dokonał Prezes Krajowego Związku Hodowców Bydła Mięsnego Profesor Henryk Jasiorowski.

Na przewodniczącego Walnego Zgromadzenia Prezes zaproponował Pana Bogdana Wiatra z firmy Radan 1. W jawnym głosowaniu kandydatura została przyjęta. W dalszej części przemawiał Dyrektor Departamentu Produkcji Rolniczej Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Pan Bogdan

Pardo, który poinformował zebranych o aktualnej sytuacji w rolnictwie ze szczególnym uwzględnieniem integracji z Unią Europejską.

Po długiej dyskusji, w której głos zabierali między innymi: profesor Jan Szarek, Andrzej Firlej, Stanisław Wajda i przedstawieniu przez Prezesa sprawozdania z dotychczasowej działalności Związku wybrano nowych członków Zarządu, którzy ukonstytuowali się następująco:

Prezes Henryk Jasiorowski
z-ca prezesa Kazimierz Bobik
z-ca prezesa Franciszek Surmacz
członkowie Zarządu
 Bogdan Wiatr
 Przemysław Chabowski
 Andrzej Fert

Do komisji hodowlanej na przewodniczących wybrano profesorów: Aleksandra Dobickiego i Zygmunta Litwińczuka.

W Walnym Zgromadzeniu ze względu na pogarszający się stan zdrowia nie uczestniczył Dyrektor Biura Związku dr Symeon Poczynajło.

Realizacja programu hodowli bydła mięsnego przebiegała dobrze. We wstępnych planach rozwoju hodowli bydła mięsnego przyjęto rozwój bazy hodowlanej na poziomie 10000 szt krów ras mięsnych w roku 2000. Było wiadomo, że plan będzie przekroczony.

Populację bydła mięsnego zdominowały rasy limousine, hereford i charolaise.

Hodowla bydła mięsnego rozwijała się dynamicznie. Wdrażanie nowej dokumentacji przez Zespół ds. hodowli bydła mięsnego wymagało opracowania programu komputeryzacji dokumentów z prowadzeniem ksiąg. Idea ta powstała w Krajowym Związku Hodowców Bydła Mięsnego i na zlecenie Związku ZETO-OLSZTYN opracowało program. Aby móc wdrożyć ten program istniała potrzeba wyposażenia Zespołu ds. hodowli Bydła Mięsnego CSHZ w sprzęt komputerowy.

Dyrektor biura związku dr Symeon Poczynajło często rozmawiał z dyrektorem KCHZ o wsparciu finansowym na zakup komputerów. Zespół wykonywał w tym czasie zadania zootechniczne – selekcyjne na znacznym obszarze woj. mazowieckiego oraz prowadził kontrolę oceny i selekcji ras mięsnych na terenie całego kraju.

Rok 2000

Program komputerowy TAURUS

Od czerwca zespół ds. bydła mięsnego dysponując jednym komputerem zajął się wprowadzaniem danych do programu komputerowego TAURUS.

W pierwszej kolejności były to dane dotyczące naszych hodowców takie jak: rasa stada, numeru stada, nazwy hodowcy, miejscowości, poczty, województwa, powiatu, gminy, numeru telefonu., numeru faksu, numeru NIP. Nasi selekcjonerzy w terenie dokonywali wpisów krów i buhajów do ksiąg bydła zarodowego.

Ilość krów ocenianych w tym czasie przekroczyła 10000 szt., ilość stad bydła mięsnego przekraczała 350, ze średnią w stadzie 30 matek.

Dnia 12 lipca 2000 r. zmarł dr Symeon Poczynajło.

Zabrakło lidera zmian polskiej hodowli na lepsze. Rozpoczął się inny czas dla biura i zespołu.

Małgorzata Grodzicka została wysłana na emeryturę. Zrezygnował z pracy w Związku Kamil Stępek – selekcjoner. Kamil był mocno zaangażowany w to co robi, był fachowcem, rzetelnym w kontaktach z hodowcami.

W listopadzie zaczęto likwidować Centralną Stację, a nowym dyrektorem biura został Pan Jacek Dobrowolski.

Wieloosobowe stanowisko ds. hodowli bydła i biuro związku przeniosło się do Parzniewa.

Rok 2001

Zootechnicy bydła mięsnego

W styczniu Dział hodowli Bydła Mięsnego otrzymał od dyrektora KCHZ samochód marki Polonez, którym z ul. Sokołowskiej na Woli, pracownicy biura jeździli do Parzniewa. Na początku roku zespół otrzymał listę dłużników – hodowców bydła mięsnego od Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt. Do tego czasu nikt z naszych przełożonych z kierownictwa Centralnej Stacji nawet nie sugerował, że oprócz działalności merytorycznej mamy zajmować się finansami. Dział miał podejmować kroki w celu wyegzekwowania należności od hodowców.

W tym czasie zaczęto mówić o przejęciu przez Związek oceny użytkowości, którą wykonywali zootechnicy zatrudnieni w Regionalnych Centrach Hodowli Zwierząt.

Po listopadowym szkoleniu (IPC „Introdction to European Beefproduction”) z udziałem holenderskich specjalistów związek zatrudnił zootechników w poszczególnych oddziałach.

I tak w oddziale pomorskim Zenon Jaruzel, Zbigniew Góral, oddział dolnośląski Wojciech Doniek, Marian Dziwota, oddział warmińsko-mazurki Marek Kowalczyk i w południowo wschodnim Ryszard Witkowski.

Pracownicy biura zajmowali się przygotowaniem stosownych dokumentów hodowlanych, wzorów raportów dla zootechników, nowej dokumentacji.

Wprowadzone zmiany organizacyjne, prowadzenia hodowli i selekcji wpłynęły na poprawę jakości pracy, głównie w zakresie usług świadczonych na rzecz hodowców. Było wiadomo, że Minister Rolnictwa w najbliższym czasie w ramach uspołecznienia hodowli przekaże Związkowi wykonywanie zadań z zakresu hodowli i oceny bydła ras mięsnych.

Rok 2002

Usamodzielnienie Związku 1 lipca 2002

W lipcu odszedł do pracy w Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt Dyrektor Biura Pan Jacek Dobrowolski.

W październiku po Krajowej Wystawie Zwierząt Hodowlanych – POLAGRA 2002 Zarząd zatwierdził na stanowisko dyrektora biura Pana Krzysztofa Jaroszewskiego

W dniu 15 listopada odbyło się Walne Zgromadzenie Członków Związku, na którym dokonano zmiany nazwy na **Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego**.

W listopadzie po Walnym Zgromadzeniu Członków Związku Biuro PZHiPBM zostało przeniesione do Warszawy.

Jak podrosną to zobaczycie „herefordki” na co mnie stać

Rok 2003

PIERWSZE POSIEDZENIE Zarządu PZHiPBM w nowej siedzibie

Warszawa 14 stycznia 2003

Od lewej: Zygmunt Jodko, Bogdan Wiatr, Henryk Jasiorowski, Piotr Szatałowicz, Franciszek Surmacz, Marian Grajek, Ela Sawicka, Stefan Duk, Ewa Einhorn Stanisław Bosak, Piotr Jakubowski, Andrzej Stasiowski

W spotkaniu uczestniczył Stanisław Zięba (niewidoczny na zdjęciu)

W tym czasie Związek był członkiem Federacji Związków Producentów Rolnych oraz Polskiej Rady Rolnej. Liczne spotkania Zarządu na szczęblu Ministerstwa Rolnictwa miały służyć sprawniejszemu dostosowaniu naszego prawodawstwa do wymagań Unii Europejskiej.

Działalność Związku uwzględniać miała realizację zadań nałożonych przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, oraz prowadzenie działań wynikających z obowiązującego Statutu. Związek prowadził szeroki zakres usług hodowlanych dotyczących bydła ras mięsnych.

c.d.n

5. SZANOWNI PAŃSTWO – CZŁONKOWIE PZHiPBM

W związku z podjętą uchwałą nr 3/2009 Walnego Zgromadzenia Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego z dnia 03.04.2009 w sprawie częściowego zwrotu kosztów (100zł) badań weterynaryjnych w kierunku choroby niebieskiego języka w okręgu zapowietrzonym na terenie województw i powiatów przeznacza się w 2009 r kwotę 100 tys zł. Zwrot kosztów będzie dotyczył zwierząt sprzedanych przez Biuro Handlowe PZHiPBM (tel. 664 432 136).

W związku z powyższym przywraca się opłatę członkowską w wysokości 5 zł od krowy mamki za rok wg stanu krów na koniec danego roku (uchwała nr 4/2009 Walnego Zgromadzenia PZHiPBM z dnia 03.04.2009 r). Zgodnie z § 5 Statutu PZHiPBM składki członkowskie za dany rok kalendarzowy powinny być opłacone do 31 marca roku następnego, czyli za rok 2009 do 31 marca 2010 r.

Z poważaniem,

Prezes Bogdan Konopka

6. BYDŁO MIĘSNE NA XXX AUKCJI W VERDEN

Grzegorz Grodzki
Dyrektor Biura

W dniach 13 -14 lutego w niemieckim Verden leżącym w regionie Dolnej Saksonii odbyła się doroczna aukcja buhajów ras mięsnych. W tym roku już po raz trzydziesty ta największa aukcja bydła organizowana w Niemczech zgromadziła hodowców i miłośników ras mięsnych z kraju oraz krajów sąsiednich (min. z Polski, Czech, Austrii, Francji i Szwajcarii). Verden po raz kolejny odwiedzili także przedstawiciele Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego.

Sprzedaż zwierząt w systemie aukcyjnym cieszy się w krajach Europy Zachodniej dużą popularnością, ponieważ pozwala hodowcom na uniezależnienie się od pośredników a tym samym umożliwia obniżenie kosztów transakcji. W krajach zachodnioeuropejskich od wielu lat funkcjonują domy aukcyjne umożliwiające rolnikom zarówno detaliczny jak i hurtowy zakup zwierząt oraz zapewniające odpłatny transport z aukcji do

gospodarstwa.

Jak co roku organizatorzy bardzo starannie przygotowali dwudniowy program imprezy, który składał się z dwóch części: prezentacji hodowli z Dolnej Saksonii oraz aukcji buhajów.

Dodatkową atrakcją aukcji były cieszące się dużym zainteresowaniem konkursy młodego prezentera, w których dzieci występujące w sześciu grupach wiekowych próbują swoich sił prezentując bydło.

W przeddzień aukcji wszystkie zgłoszone zwierzęta zostały ocenione przez selekcjonerów, którzy przyznawali punkty za trzy podstawowe cechy pokroju: typ, umięśnienie i szkielet zwierzęcia. Wszystkie oceniane buhaje uzyskały noty dopuszczające do rozrodu. Najwyższe oceny uzyskały samce ras galloway i angus. Dodatkowym atutem pokazu była profesjonalna prezentacja każdego buhaja przez selekcjonera. Zwierzęta trafiające na aukcyjne wybiegi przedstawiają wysoki poziom i są starannie przygotowane do pokazu. Hodowcy wystawiający bydło na aukcji chcą przedstawić się z jak najlepszej strony, takie pokazy są też dobrym sposobem na wypromowanie własnej hodowli.

Drugiego dnia imprezy ocenione wcześniej zwierzęta zostały wystawione na sprzedaż. Ze 127 oferowanych buhajów należących do sześciu ras mięsnych, 114 znalazło nabywców. Średnia cena wszystkich sprzedanych buhajów wynosiła 2364 €. Najwyższe ceny płacono za buhaje rasy angus - średnio 2530€, maksymalnie 6500€.

Oprócz materiału męskiego na aukcji wystawiono także 12 jałówek sześciu ras mięsnych, z których wszystkie znalazły nabywców. Średnia cena płacona za jałówkę wynosiła 2327€. Najwyższe ceny osiągnęły jałówki rasy charolaise, średnio było to 3250€, maksymalnie 3700€. Dokładne zestawienie liczby wystawionych i sprzedanych zwierząt a także średnie i maksymalne ceny płacone za zwierzęta przedstawiają tabele 1 i 2.

Drugiego dnia odbyła się także parada i ocena pokroju dorosłych buhajów aktualnie używanych w rozrodzie, w której wzięło udział 27 przedstawicieli 8 ras. Największe zainteresowanie widzów wzbudziły prawie 12 letnie buhaje rasy highland. Po dokonaniu oceny wybrani zostali zwycięzcy poszczególnych ras. Do wyboru najlepszych buhajów w każdej rasie został poproszony dyrektor PZHiPBM Grzegorz Grodzki. Nagrody za osiągnięcia hodowlane wręczał Niemiecki Minister Ochrony Środowiska, który podkreślił wagę hodowli bydła mięsnego oraz jej pozytywny wpływ na środowisko i poprawę warunków krajobrazowych.

Tegoroczna aukcja została uznana przez organizatorów za bardzo udaną. Mimo kryzysu na świecie i niesprzyjającej aury aukcję odwiedziło ponad 1500 zwiedzających z kraju i zagranicy, co świadczy o dużym zainteresowaniu i

właściwie prowadzonym programie imprezy. Aukcja została podsumowana jako „super sprzedaż bez możliwości eksportu”. Brak możliwości eksportu zwierząt był związany z występującą w Niemczech chorobą niebieskiego języka. Wszystkie zwierzęta w Niemczech były szczepione przeciwko tej chorobie i w związku z tym sprzedawane tylko na terenie kraju.

Tabela 1. Zestawienie wyników aukcji buhajów.

Rasa	Liczba oferowanych zwierząt	Liczba sprzedanych zwierząt	Średnia cena (€)	Najwyższa cena (€)
Angus	20	18	2530	6500
Blonde d'Aquitaine	4	3	2067	2400
Charolaise	47	44	2293	6200
Galloway	9	7	2570	4200
Limousine	46	41	2361	5000
Welsh Black	1	1	2200	2200
Razem	127	114	2364	6500

Tabela 2. Zestawienie wyników aukcji jałówek.

Rasa	Liczba oferowanych zwierząt	Liczba sprzedanych zwierząt	Średnia cena (€)	Najwyższa cena (€)
Angus	2	2	2300	2300
Blonde d'Aquitaine	1	1	2700	2700
Charolaise	2	2	3250	3700
Galloway	3	3	1800	2200
Limousine	3	3	2200	2400
Welsh Black	1	1	2600	2600
Razem	12	12	2327	3700

*Zdjęcie 1. Oceniana stawka młodych buhajów rasy limousine
Artykuł opublikowano w czasopiśmie BYDŁO 4/2009*

7. Dnia 3 kwietnia 2009r odbyło się Walne Zgromadzenie Członków Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, na którym podjęto uchwały:

UCHWAŁA NR 1/2009

Walnego Zgromadzenia PZHiPBM z dnia 03.04.2009 r. w sprawie: zatwierdzenia sprawozdania finansowego PZHiPBM za 2008 rok

Walne Zgromadzenie Członków PZHiPBM po wysłuchaniu sprawozdania Komisji Rewizyjnej z badania sprawozdania finansowego Związku postanawia:

§ 1

Zatwierdzić sprawozdanie finansowe PZHiPBM za rok 2008 obejmujące bilans na dzień 31.12.2008 r. oraz rachunek zysków i strat na dzień 31.12.2008 r. przedłożone przez Zarząd.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z chwilą podjęcia.

Głosowanie prowadzono w trybie jawnym:

za - 26 członków

przeciw - 1 członków

wstrzymało się - 1 członków

UCHWAŁA NR 2/2009

Walnego Zgromadzenia PZHiPBM z dnia 03.04.2009

w sprawie: udzielenia absolutorium Zarządowi PZHiPBM oraz Komisji Rewizyjnej za rok 2008.

Walne Zgromadzenie Członków PZHiPBM postanawia:

§ 1

Udzielić absolutorium Zarządowi PZHiPBM w osobach

1. Bogdan Konopka
2. Bogdan Wiatr
3. Dariusz Matkowski
4. Franciszek Rudzik
5. Lech Stasiak
6. Piotr Ślepowroński
7. Roman Jasiakiewicz

Udzielić absolutorium Komisji Rewizyjnej w osobach:

1. Jerzy Starczewski
 2. Jerzy Grochowalski
 3. Lech Brzozowski
- Za okres od 01.01 – 31.12.2008 r

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z chwilą podjęcia.

Głosowanie prowadzono w trybie jawnym:

za - 25 członków

przeciw - 0 członek

wstrzymało się - 1 członków

UCHWAŁA NR 3/2009

Walnego Zgromadzenia PZHiPBM z dnia 03.04.2009

w sprawie: częściowego zwrotu kosztów (100 zł) badań weterynaryjnych w kierunku choroby niebieskiego języka w okręgu zapowietrzonym na terenie województw i powiatów (lista w załączeniu). Na zwrot kosztów przeznacza się kwotę 100 tys zł Koszt będzie dotyczył zwierząt sprzedanych przez Biuro Handlowe PZHiPBM.

Walne Zgromadzenie Członków PZHiPBM postanawia:

§ 1

Do częściowego zwrotu kosztów (100 zł) badań weterynaryjnych w kierunku choroby niebieskiego języka w okręgu zapowietrzonym na terenie województw i powiatów (lista w załączeniu). Na zwrot kosztów przeznacza się kwotę 100 tys zł .

Koszt będzie dotyczył zwierząt sprzedanych przez Biuro Handlowe PZHiPBM.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z chwilą podjęcia.

Głosowanie prowadzono w trybie jawnym:

za - 22 członków

przeciw - 0 członek

wstrzymało się - 3 członków

UCHWAŁA NR 4/2009

Walnego Zgromadzenia PZHiPBM z dnia 03.04.2009

W sprawie: składki członkowskiej

Walne Zgromadzenie Członków PZHiPBM postanawia:

§ 1

przywrócić opłatę członkowską w wysokości 5 zł od krowy mamki za rok wg stanu krów na koniec danego roku

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z chwilą podjęcia.

Głosowanie prowadzono w trybie jawnym:

za - 16 członków

przeciw - 1 członek

wstrzymało się - 8 członków

Przewodniczący
Komisji Rewizyjnej
PZHiPBM
Jerzy Starczewski
ul. Batorego 14a/1
80-251 Gdańsk

Warszawa, 3.02.2009

Polski Związek
Hodowców i Producentów
Bydła Mięsnego
Prezes
Bogdan Konopka

Szanowny Panie!

Informuję, że firma Baltic Investment przestała być właścicielem gospodarstwa hodowlanego w Pacółtowie. Z dn. 31 grudnia 2008 zakończyłem również współpracę w charakterze doradcy ds. hodowli z firmą Aurepio. W związku z powyższym i zgodnie z par. 4 p. 2 Statutu PZHiPBM nie mogę kontynuować swojego członkostwa w Związku ani pełnić w nim żadnych funkcji.

Dziękuję serdecznie za dotychczasową współpracę i na Pana ręce chciałbym złożyć Związkowi i jego Członkom życzenia dalszych owocnych lat działalności.

*Przejmij do wiadomości.
Wzgodniono z kol. Jerzym
Starczewskim, że praca KR będzie
przebiegała do WZC z*

Z poważaniem

Jerzy Starczewski
Jerzy Starczewski

3.11.2008.

Sytuacja na unijnym rynku wołowiny

Unijny Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia br. dokonał podsumowań na rynku wołowiny w krajach Wspólnoty w ostatnim czasie. Od początku 2009 roku produkcja żywca wołowego wyrażona w sztukach obniżyła się o 0,25%. Średnia masa tusz dla całej Wspólnoty obniżyła się o 3,2%. Eksport zwiększył się o 11,4% w ujęciu ilościowym oraz wzrósł o 24% pod względem wartości. Głównym odbiorcą unijnej wołowiny były Rosja i Szwajcaria. Import mięsa wołowego do UE obniżył się o 28,2%, przede wszystkim ze względu na problemy z dostawami z Brazylii. Ilość wniosków dotyczących eksportu mięsa wołowego z refundacjami zwiększyła się o 30,6%. W połowie kwietnia br. średnia cena reprezentatywna wołowiny w krajach UE kształtowała się na poziomie około 327 euro za 100 kg i była o 4,3% wyższa niż przed rokiem. W tym samym czasie średnia cena tusz z bydlą dorosłego R3 wynosiła prawie 323 euro za 100 kg (w Polsce kształtowała się na poziomie 240 euro za 100 kg), stanowiąc około 145% tzw. ceny bazowej. Średnia cena wołców obniżyła się o 4,9% w stosunku do analogicznego okresu 2008 roku i wyniosła 303 euro za 100 kg. Średnia cena krów spadła o 5,5% do 232 euro za 100 kg, natomiast średnia cena jałówek obniżyła się o 2,3% do 320 euro za 100kg. Średnia cena bydląt płci męskiej w wieku od 6 do 12 miesięcy życia i wadze poniżej 300 kg wzrosła w stosunku do ceny z analogicznego okresu roku ubiegłego o 6,2% do 217 euro za 100 kg. Średnia cena cieląt płci męskiej w wieku od 8 dni do 4 tygodni zwiększyła się o 11,9%, natomiast średnia cena cieląt rzeźnych spadła aż o 11,2%. Cena cieląt rzeźnych osiągnęła poziom niższy niż wynosi średnia z lat 2003-2007.

Źródło: www.ppr.pl

Uprzejmie informujemy, że od dnia 01 czerwca 2009 roku obowiązki Prezesa Biura Handlowego PZHiPBM pełni Pan Jarosław Wardowski, były selekcjoner z oddziału warmińsko-mazurskiego.

9. KUPNO - SPRZEDAŻ

KUPNO

- Kupię 10-50 jałówek rasy Limousin 75-100% (również ze strefy zapowietrzanej), tel : 0-888-112-380, Chojna (08.05.2009)
- LM, jałówki mieszańce lub hodowlane 150-350 kg., 35 szt., woj. podkarpackie, tel.: 604-550-579 (22.03.2009)

SPRZEDAŻ

- CHL 100 % jałówki do krycia 8 szt, buhaj hodowlany tel. 514 762 673 woj. kujawsko-pomorskie (04.06. 2009)
- CH 100% jałówki 20 szt, buhajki tel. 506 051 962 woj. wielkopolskie
- HH 100% jałówka cielna, odsadki tel. 081 723 78 50 woj. lubelskie
- LM mieszańce jałowice woj. lubelskie tel. 517 770 766 (01.06.2009)
- CH 100% buhajki 10 szt. buhajki mieszańce 15 szt. woj. kujawsko-pomorskie, tel. 052 56 27 637, 692 411 362
- LM 100% jałówki zacielone, jałówki odsadki tel. 500 246 725 (29. 05.2009)
- LM mieszańce jałowice woj. lubelskie tel. 517 770 766
- LM mieszańce pow. kłodzki tel. 503 194 623
- HH 100% jałówki pow. kaliski tel. 5017270302
- CH 100% jałowice i buhaje woj. kujawsko-pomorskie 692 411 362, 052 56 27 637
- LM mieszańce woj. lubelskie tel. 517 770 766
- HH 100% byczki 2500 PLN lub zamiennie na jałówki HH woj. warmińsko-mazurskie tel. 692 716 300
- SM buhaj 21 miesięcy tel. 085 716 51 15 woj. podlaskie
- LM MIESZAŃCE 10 szt. jałowice cielne woj. podlaskie tel. 511 020 524 (15.05.2009)
- LM 100% 5 jałówek, 6-10 m-cy, woj. mazowieckie, tel. 604 155 088 (12.05.2009)
- LM 75% 2 jałówki czerwone, 300-350 kg, woj. warmińsko-mazurskie, tel.510 376 642 (07.05.2009)

- LM 100% 2 byczki, 1 rok, badanie krwi, woj. mazowieckie, tel.506 727 335 (07.05.2009)
 - LM 100% 3 jałówki odsadki, wiek 9 m-cy, LM100% jałówka zacielona, wiek 20-m-cy, woj. mazowieckie, tel.: 508-103-980 (04.05.2008)
 - HH 100% - 5 jałówek, 10 - 16 m-cy, woj. wielkopolskie, tel.: (088) 540 55 63 (28.04.2009)LM 100% 3 buhaje ok. 300kg
 - MM (SM i LM) 2 buhaje ok. 300 kg, woj. podlaskie, tel.500 293 102, (086) 277 66 08 (20.04.2009)
 - CH 100% 4 odsadki, 2 buhaje ok. 600kg., powiat pabianicki, tel.:(043) 677 25 63 (20.04.2009)
 - LM 100% byki rozplodowe, 5 szt., jałówki LM 100% do krycia 2 lata - 5 szt., odsadki LM 100% - 6 szt., woj. podlaskie, tel.: (085) 715-16-62 (16.04.2009)
- LM 50% krowy pierwiastki zacielone, jałówki zacielone do 2 lat 50% LM, woj. lubuskie, tel.: 601 882 919 (15.04.2009)
- LM 14 szt. jałówek 300-350 kg z 2008 roku, woj. zachodniopomorskie, tel.: (091) 404 81 25, 606 935 399 (14.04.2009)
 - LM 100% jałówki 10-15 m-cy, 10 szt., woj. podlaskie, tel.: (085) 715 16 36, 697 590 526 (06.04.2009)
 - LM odsadki, krowy do zacielenia i cielne w ciągłej sprzedaży, woj. świętokrzyskie, 601 588 452 (03.04.2009)
 - LM 100%, 2 buhajki 13 m-cy 6 tyś. oraz 2 jałówki 12 m-cy 5 tyś., woj. podlaskie, tel.: 784 568 023 (30.03.2009)
 - LM 87.5% - 100%, 10 jałówek, woj. zachodniopomorskie, tel.:603 914 545 (24.03.2009)
 - LM 100% 2 jałówki 8-12 m-cy, byczek 14 m-cy wpisany do księgi głównej, woj. świętokrzyskie, tel.: 606 390 394 (24.03.2009)
 - CH buhaj 100%, bezrożny, ur. 2.04.2005, woj. mazowieckie, tel.: 509 707 923 (12.03.2009)
 - LM Jałówki - 12 szt., 11-12 m-cy, woj. wielkopolskie, tel.: 501 449 768 (10.03.2009)
 - LM 100% 10 szt., jałówki roczne, tel: (086) 6819102, woj. wielkopolskie (03.03.2009)
 - LM, buhaj 4 lata po czempionach francuskich, 2 buhaje LM - 16 miesięcy, woj. wielkopolskie, tel. (0-61) 427 55 61 lub 665 275 887 (26.02.2009)
 - LM, 4 jałówki mieszańce, krowa zacielona, woj. lubelskie, tel.: 604 593 983

ZARZĄD

Prezes: Bogdan Konopka
Wiceprezes: Roman Jasiakiewicz
Wiceprezes: Bogdan Wiatr

Dariusz Makowski – członek
Franciszek Rudzik – członek
Lech Stasiak – członek
Piotr Ślepowroński – członek

Komisja rewizyjna:
Lech Brzozowski
Jerzy Grochowalski
Jacek Klimza

Biuro Związku:
Adres: ul. Rakowiecka 32, 02-532 Warszawa
tel. +48 22 849 19 10, kom. +48 609 843 729 e-mail: bydlo@bydlo.com.pl

Grzegorz Grodzki - dyrektor
e-mail: grodzki@bydlo.com.pl

Katarzyna Bartnicka – główna księgowa
e-mail: ksiegowa@bydlo.com.pl

Agata Antonowicz – kierownik biura
e-mail: antonowicz@bydlo.com.pl

DZIAŁ KSIĄG
Anna Strawa – kierownik działu d/s ksiąg i rejestrów hodowlanych
e-mail: anna.strawa@bydlo.com.pl

Wojciech Piasecki – starszy specjalista ds. ksiąg i rejestrów hodowlanych
e-mail: piasecki@bydlo.com.pl

Barbara Dąbek – specjalista ds. ksiąg i rejestrów hodowlanych
e-mail: dabek@bydlo.com.pl

DZIAŁ OCENY
Agnieszka Zbrzeźniak – starszy specjalista d/s oceny i selekcji
e-mail: zbrzezniak@bydlo.com.pl

Arkadiusz Ołtarzewski – specjalista d/s oceny i selekcji
e-mail: oltarzewski@bydlo.com.pl

Marek Parzych – specjalista d/s oceny i selekcji
e-mail: parzych@bydlo.com.pl

Jarosław Wardowski – specjalista d/s oceny i selekcji tel. 661 974 432
e-mail: wardowski@bydlo.com.pl

BIURO HANDLOWE

Biuro Handlowe Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego sp. z o.o.

ul. Rakowiecka 32, 02-532 Warszawa

p.o prezesa Jarosław Wardowski tel. 664 432 136,

e-mail: biuro_handlowe@bydlo.com.pl, wardowski@bydlo.com.pl

SELEKCJONERZY/ZOOTECHNICY W ODDZIAŁACH TERENOWYCH

Oddział Pomorski: 71-455 Szczecin, ul. Dr Judyma 10

Barbara Binerowska – kierownik biura regionalnego

selekcjoner/zootechnik,

tel. 661-974-429, e-mail: binerowska@bydlo.com.pl

Zbigniew Góral – selekcjoner/zootechnik, tel. 661-974-422

Zenon Jaruzel – selekcjoner/zootechnik, tel. 661-974-424

Sławomir Betański – selekcjoner/zootechnik, tel. 661-974-423

Marcin Walczuk – selekcjoner/zootechnik, tel. 661-974-431

Oddział Dolnośląski: 51-630 Wrocław, ul. Chełmońskiego 38

Marcin Radecki – kierownik biura regionalnego

selekcjoner/zootechnik,

tel. 661-974-420, radecki@bydlo.com.pl

Krzysztof Juśkiewicz – selekcjoner/zootechnik, tel. 661-974-427

Waldemar Dunal – selekcjoner/zootechnik, tel. 607-974-436

Oddział Południowo-Wschodni: 36-040 Boguchwała, ul. Tkaczowa 146

Marian Stachyra – kierownik biura regionalnego

selekcjoner/zootechnik,

tel. 661-974-430, e-mail: stachyra@bydlo.com.pl

Ryszard Witkowski – selekcjoner/ zootechnik, tel. 661-974-428

Piotr Boski – selekcjoner/zootechnik, tel. 661-974-433

Oddział Warmińsko – Mazurski: 10-719 Olsztyn, ul. M. Oczapowskiego 5

Ryszard Przekwas – kierownik biura regionalnego

selekcjoner/zootechnik,

tel. 661-974-425, e-mail: przekwas@bydlo.com.pl

Marek Kowalczyk – selekcjoner/ zootechnik, tel. 661-974-426

Jerzy Moniuszko – selekcjoner/zootechnik, tel. 663-980-920

Jarosław Olszewski – selekcjoner/zootechnik, tel. 607-974-458

Partner PZHiPBM

Hodowla i Partnerstwo

FRANCUSCY SPECJALIŚCI OD RAS MIĘSNYCH CHAROLAISE- LIMOUSINE

Hodowco, pragniesz założyć lub rozwinąć opłacalną hodowlę bydła? Postaw na francuską genetykę i uznaną jakość zwierząt (100% czystej rasy, certyfikaty zootechniczne i sanitarne). Już teraz pomyśl o zakupie, gdyż popyt niezmiennie rośnie od 2004 roku.

Skontaktuj się z nami:

Fax: 00 33.4.73.91.35.60

e-mail: scommercial@gr-agena.com (pisz do nas po polsku)

Odwiedź nasze gospodarstwa i wybierz dla siebie zwierzęta.

Grupa AGENA - Françoise GIMET

Od redakcji: Biuro Związku jest w posiadaniu aktualnego cennika grupy AGENA na bydło hodowlane: Limousine i Charolaise

Partner PZHiPBM ma do zaproponowania materiał hodowlany
bydła rasy mięsnej z Niemiec.

Kontakt: 00 49 423 1679 618 22 (mówimy po polsku)

GROUPE AGENA

ELEVEUR - COOPÉRATEUR
PARTNER BREEDER

BP 47 - 63370 LEMPDES - FRANCE

TEL : 00 33 4 73 42 17 17 ; FAX : 00 33 4 73 91 35 60

E-mail : scommercial@gr-agena.com

AGENA : GRUPA SPECJALIZUJĄCA SIĘ W BYDLE RAS MIĘSNYCH

Mieszcząca się nieopodal Clermont – Ferrand, w samym sercu Masywu Centralnego, Grupa AGENA jest idealnym partnerem dla polskich hodowców i inwestorów, pragnących założyć lub powiększyć swoją hodowlę bydła rasy Limousin lub Charolaise.

Zapraszamy Państwa do współpracy, gwarantując fachową pomoc w zakresie doboru bydła. W celu dokonania satysfakcjonującego zakupu, zapewniamy Państwu możliwość obejrzenia zwierząt w hodowlach francuskich, a po dokonany zakupie obiecujemy przygotowanie ich do transportu.

Gwarantujemy profesjonalizm, doradztwo i długotrwałą współpracę.

Zainwestujcie w rozwijający się sektor, wybierzcie Państwo bydło rasy mięsnej z Grupy AGENA.

Grupa AGENA - Françoise GIMET

